

קיצור הדף היומי

יום שישי, י' באדר א' תשפ"ב

חגיגה ♦ ב

בסימן טוב ובמזל טוב ריש מסכת חגיגה

הכל חייבין בראייה, חוץ מחרש שומה וקמן,
מומטום ואנדרונינוס, נשים, ועבדים שאינם משוחררים,
חיגר, סומא, חולה, זקן, ומי שלא יכול לעלות ברגליו.
קמן, לְפִי: שלא יכול לרכוב על כתף אביו מירושלים להר הבית,
לְפִי: כל שלא יכול לאחוז ביד אביו מירושלים להר הבית -
שנאמר: 'שלוש רגלים'.
שיעורה לְפִי: ראייה שתי כסף, וחגיגה מעה כסף,
לְפִי: ראייה מעה כסף, וחגיגה שתי כסף.

הכל חייבין - לרבות: א. סומא בעין אחת, ולא כר"י שפטור -
כמו שבא ה' לראות [יראה] כך לראות לפניך [יראה] - **שתי עינים.**
ב. חצי עבד חצי ב"ח, כיון דכופין רבו לשחרר כמשנה אחרונה,
דאינו יכול לישא שפחה וב"ח, וכתוב 'לשבת יצרה',
וסיפא דעבד כזה פטור לרבינא - כמשנה ראשונה, לפני שהודו ב"ה לב"ש.
ולא לרבות חיגר בראשון ונתרפא בשני - שיקשה למ"ד **תשלומין דראשון.**

חרש. שמדבר ולא שומע או להיפך - פטורים מראיה כדלקמן,
ואע"פ כן **חייבים בשמחה** ככל המצוות,
לא שומע ולא מדבר דומיא דשוטה וקטן - **פטורים** אף **משמחה,**
דפטורים מכל המצוות וחסורי מיחסרא, **ותנ"ה.**
וכדתנן: חרש שדיברו בכ"מ - **לא שומע ולא מדבר,**
וכדתנניא: מדבר **ולא שומע** - חרש, ואני כחרש לא אשמע,
ושומע **ולא מדבר** - אילם, כאלם לא יפתח פיו - שניהם כפיקחים

ופטורים מראיה מהקהל ד'נבוא.. לראות.. למען ישמעו' יצא שאינו שומע,
'ולמען ולמדו' יצא שאינו מדבר -
ואף ששתי אילמים דרבי נמצאו בקיאים בתורה,
-מ"ז: קרי ילמדו - לאחרים,
-רב אשי: ודאי כן, שאם מטעם שלא לומד מ'ישמעו' נפקא.

להנצחה

קיצור הדף היומי

יום שבת, י"א באדר א' תשפ"ב

חגיגה • ג

רבי תנחום: מד'נאזניהס' חרש באוזן אחת פטור מראיה
נגד כל ישראל - שיאמר באזני כלל ישראל,
רבי תנחום: מד'רגלים' - חיגר ברגל אחת פטור מראיה
'פעמים' - לבעל קבין 'רגלי עני פעמי דלים'.. פעמיך בנעלים'

רבא: מד'מה יפו פעמיך.. ' נאין רגלי ישראל כשעולין לרגל.
'בת - דאברהם אבינו, שנקרא - נדיב'
'נדיבי עמים - הגרים נאספו עם אלהי אברהם' שהיה לגרים,
רבי תנחום: 'והבור ריק, אין בו מים' - נחשים ועקרבים יש בו

ריב"ה וראב"ה סיפרו לרבי יהושע מחידושי דרבי אלעזר בן עזריה:
א. דמביאין הטף להקהל כדי ליתן שכר למביאין
ב. 'את ה' האמרת היום וה' האמירך היום'

א"ל הקב"ה לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ד'שמע
ישראל וגו', אך אני אעשה אתכם ד'ומי כעמך ישראל וגו'
ועוד דרש: ג. דברי תקנות חכמים הם כדרכות - שמכוונין לומדיהן
לחיים וקבועים וכמסורות - ופרים ורבים - נטועים.

בעלי אספות - אלו ת"ח שעוסקין בתורה אסופות אסופות
ואל יאמר אדם מה לי ולהם, דכולם - נתנו מרעה אחד
אך אתה עשה אזניך כאפרכסת לשמוע את דברי התורה
ואמר להם: דהדור אינו יתום כשראב"ע שרוי בתוכו

ובתחילה לא רצו לומר לו, משום שכשר"י בן דורמסקית אמר לר"א:
דעמון ומואב מעשרין לעני בשביעית, הוציא לו עיניו, וא"ל:
דזה הלכה למשה מסיני דעולי בבל הניחו בשביל עניים
בשביעית. וכשנתיישבה דעתו התפלל וחזרו עיניו למקומן.

איזהו שוטה

היוצא יחידי בלילה, ולן בבית הקברות, ומקרע כסותו,
ר"ה: עד שיהו כולן בבת אחת ר"י: אפילו באחת מהן,
וחלקו: אי דווקא בעשאו בדרך שטות,
ובעינן ג' - דאחד ניתן לתלותו בסיבה אחרת **בבה"ק** - שרוצה
להיות מכשף, **יוצא יחידי** - לאוויר, **קורע** - מרוכז במחשבותיו,
אבל בעשה הכל - הרי הוא כנגח ג' מינין שמועד לכול.
ר"פ: אי שמיע לר"ה דשוטה זה המאבד מה שנותנים לו היה
חוזר בו, וספק אי לכסותו דדומה, או מכולהו, **ותיקו**.

להנצחה

קיצור הדף היומי

יום ראשון, י"ב באדר א' תשפ"ב

חגיגה ♦ ד

איזהו שוטה.

שיוצא יחיד בלילה, **לן** בבית הקברות, **ומקרע** כסותו.
ר"ה: **עד** שיהיו כולן.
ר"י: **אפילו** אחת מהן.
ובעשאן בדרך שטות, **ואעפ"כ** תולה ר"ה: **יוצא** - לאוויר,
לן - לרוח טומאה, **מקרע** - שקוע במחשבות,
אבל בכולן הוא כנגח שור חמור וגמל שמועד לכל, סיבה אחת.
ור"ה היה חוזר בו מדתניא: **שוטה** - המאבד מה שנותנים לו,
איבעיא: היה חוזר ממקרע **או** מכולם - **תיקו**.

טומטום ואנדרוגינוס, ונשים ועבדים שאינם משוחררים.

זכור - **למעט** נשים אף שהזמן גרמא, הייתי מחייב מהקהל,
זכורך - **למעט** טומטום אף שביציו מבחוץ, ואנדרוגינוס,
כל זכורך - **לרבות** קטן שהגיע לחינוך - **אסמכתא**, **דמדרבנן**,
וקרא - **למעט** ריחן רע, שאינם יכולים לעלות עם **כל זכורך**,
אל פני הארון ה' - **למעט** עבד, שיש לו אדון נוסף -
ואיצטריך - לחצי עבד חצי ב"ח, דעבד גמור לה לה מאשה.
ומתניתין דיקא: שאינם משוחררים - שלא משוחררים לגמרי.

חיגר סומא חולה וזקן.

רגלים - **למעט** בעלי קבין, חיגר, סומא, חולה, זקן.

ושאינו יכול לעלות ברגליו.

רמוס חצרי - **למעט** מפונקים, שאסור לעלות בנעל.

תניא: **ערל וטמא** פטורים מראייה, **ונאת שמה והנאתם שמה** -
ישנו בביאה - ישנו בהבאה, **וערל** כר"ע שהקיש לטמא.
לר"י: **סומא בעין אחת** פטור מראייה, יראה יראה.

אמוראים בכו כשקרו פסוקין אלו:

- א. ר"ה: מי בקש.. רמס חצרי - עבד שרבו מצפה שיראה, ציוה שיתרחק.
- ב. למה.. זכאיכם יאמרה' - מצפה שיאכל על שולחנו, ציוה שיתרחק.
- ג. ר"א: לא יכלו אחיו לענות.. נבהלו מפניו - ק"ו בתוכחת ה'.
- ד. ויאמר שמואל.. למה הרגזתני.. - שירא מהדין, ק"ו אנו.
- ה. ר' אמי: יתן בעפר פיהו **אולי** יש תקוה - כולי האי ואולי.
- ו. 'בקשו צדק.. **אולי** תסתרו ביום אף ה' - כולי האי ואולי.
- ז. ר' אסי: 'שנאו רע.. **אולי** יחזן ה' - כולי האי ואולי.
- ח. ר' יוסף: יש נספה בלא משפט,

מי הולך טרם זמנו? כרבב"א שראה **למלאך המוות** שאמר לשלוחו לקחת מרים
מגדלת שיער נשים, וטעה ולקח **מגדלת תינוקות**, שהורע מזלה בכוייה,
ולא החזירה, וממתין מלמוסרם לדומה, **והשנים** נותן לת"ח המעביר במידותיו.

להנצחה

[לינק להצטרפות](#)